

Loučeňský

www.loucen.cz

občasník

ročník: XXV číslo: 3/2023

Novoroční přání

Vážené dámy, vážení pánové, občané Loučeně, Patřína, Studec i Studeček, dovoluji vám popřát úspěšný vstup do nového roku 2024 a v něm všechno dobré, pevné zdraví a naplnění všech vašich osobních přání.

Pevně věřím, že vstupujeme do roku, který snad bude v mnoha ohledech lepší než ten letošní. Do roku, ve kterém se opět v lidech začne projevat to dobré, co je v nich, ve kterém si budeme pomáhat, budeme spolu komunikovat, vzájemně se respektovat a přestaneme jednoduše hledat to rozdílné mezi námi, a naopak budeme stavět na tom, co nás spojuje.

Jako starostka si přeji, aby se lidem na Loučeni a v jejím okolí líbilo, aby zde rádi žili a rádi se na Loučeň vraceli.

Přála bych si, aby se celkově zlepšila nálada mezi lidmi, aby se k sobě chovali navzájem lépe a bylo kolem nás vidět více smíchu, spokojenosti a radosti. Aby ten rok 2024 byl pro všechny úspěšný a dařilo se nám společně zase o kousek zlepšit a zpříjemnit život v našem městysu.

Jako starostka si přeji rozložený a stálý tok financí do obce, chápavé občany, ochotné úředníky ve státní správě a všem starostům konstruktivní a rozumná zastupitelstva obcí.

Marta Peterková, starostka

Bilancujeme rok 2024

Vážení občané, letošní rok nám opět uplynul jako voda a my můžeme bilancovat, co nám ten náš jubilejní rok 2023 dal, ale i vzal.

Městys Loučeň přivítal mezi své občany devět dětí, ale také jsme se bohužel rozloučili s šestnácti našimi nejbližšími, na které budeme stále vzpomínat a dál je budeme mít v našich srdcích.

Na Loučeň se nám přistěhovalo padesát jedna osob a odstěhovalo se jich dvacet čtyři.

Loučeň se svými občany oslavila nejen své narozeniny, a to úctyhodný věk 800 let, ale také 130 let od založení prvního fotbalového klubu v Čechách. Kdo by měl zájem o bližší informace o historii městyse až po současnost, může si zakoupit novou knihu napsanou Janem Řehounkem „800 let městyse Loučeň – pod znakem s červenou věží a liliovými žezly“ s kapitolou „130 let fotbalu na Loučeni“ od MUDr. Pavla Knytla. Ke slavnostními křtu došlo 5. října na akci „Jablkokohraní“. V ten den jsme také před kulturní dům vysadili lípu, která bude tyto události připomínat našim potomkům. Všechny akce pořádané k tomuto významnému výročí podpořili finančně i dary nejen sponzoři (firmy i jednotlivci), ale i Středočeský kraj z fondu hejtmanky. 20. listopadu 2023 jsem měla čest převzít v sále státních aktů Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky dekret k udělení vlajky městyse Loučeň – s účinností od 12. července 2023.

V našem městysu neprobíhají jen oslavy, ale také se snažíme budovat pro vás všechny Loučeň (se všemi místními částmi – Patřín, Studce, Studečky) krásnější. Chceme, aby se Vám zde hezky žilo, vždy se sem rádi vraceli a mohli být na svou obec hrdi.

Moc bych si přála, abyste vy, občané, mysleli na to, že pokud zde chceme žít spokojeně, je nutné, abyste se snažili vycházet se svými sousedy, udržovali nejen své nemovitosti,

ale i jejich okolí v čistotě, abyste učili také své děti, jak se mají chovat k přírodě, k majetku nás všech, ke starším spoluobčanům a podobně. Snažíme se pro ně připravit zázemí, ve kterém se jim bude dobře vyrůstat.

Prvního září jsme otevřeli novou školku s kapacitou navýšenou oproti minulým letům o více než dvacet míst. Investovali jsme i do stavebních úprav přízemí základní školy. Stavba školky přišla nás, všechny občany, na 64 000 000 Kč (a to vč. komunikace, parkovacího místa a nového oplocení). Původně vysoutěžená cena zůstala stejná, i přes cenová navýšení, k nimž docházelo v roce 2022.

Kompletní nové vybavení školky (nábytek ve třech třídách + vybavení technické) vyšlo na 4 667 000 Kč. Vzali jsme si velké sousto, avšak řešit předškolní a školní zařízení pro naše děti bylo opravdu nezbytné. V prosinci 2022 nám přišlo rozhodnutí o přidělení dotace na stavbu školky ve výši 40 000 000 Kč z programu IROP. Tyto částky nám stále ještě nebyly vyplaceny, přestože jsme dodali všechny dokumenty. Stát nám zatím moc nepomáhá. Věřím, že tyto finanční prostředky budou zaslány v co nejkratší době. Stavební úpravy školy (rekonstrukce části, kde byla předtím školka), sociálních zařízení, bezbariérovost v 1. patře a rampa a nádvoří vyšly celkem na 7 000 000 Kč. Na tuto stavbu máme od jara 2023 zažádáno o dotaci na Ministerstvu pro místní rozvoj. Výsledky vyhodnocení měly být známy do konce října, ale bohužel dodnes nevíme, zda nějaké finance získáme. Žádost podaná na Ministerstvo financí podpořena nebyla. Do školy jsme také nakoupili nové vybavení (stoly, židle, skříňky do šaten) za 270 000 Kč a zaplatili 93 000 Kč za nový program na čipy pro školní jídelnu.

Abychom nehradili všechny náklady pouze my, uzavřeli jsme s okolními obcemi dohodu o příspěvku na děti s trvalým pobytem v těchto obcích. Děti, které nebudou mít trvalý

pobyt na Loučeni či v obcích s dohodou, nebudou pravděpodobně od nového školního roku na naši školu přijaty.

Další větší investicí byl nákup multifunkčního traktoru, který slouží k letní i zimní údržbě městyse. Investice ve výši 1 600 000 Kč byla kompenzována dotací ze Středočeského kraje ve výši 1 300 000 Kč.

Získali jsme také dotaci ve výši 300 000 Kč od Středočeského kraje a 450 000 Kč od Ministerstva vnitra na nákup dopravního auto pro naši jednotku JPO3 (hasiči). Vůz, který je pro naše hasiče důležitý a jehož celková cena je 1 700 000 Kč, by měl být předán jednotce do konce roku 2023.

Dále jsme získali dotaci 196 000 Kč na opravu „křížku“ na návsi ve Studcích. Celková cena opravy by měla být cca 300 000 Kč.

Velkou finanční zátěží je stavba vodovodu a kanalizace (Studec, Studečky, Vinice...) a intenzifikace čistírny odpadních vod (ČOV). (Stavba bude dokončena do května 2024. V tuto chvíli jsou hotovy hlavní řady i přípojky. Čerpací stanice na pozemcích vlastníků (ČS) jsou částečně (dle dodaných revizí) vybaveny čerpadly. Jelikož byla podána žádost o předčasné užívání stavby, lze předpokládat, že by bylo možné některé nemovitosti s osazenými čerpadly připojit na kanalizaci již v průběhu prosince. Vodovod musí být propojen s hlavním vedením u bývalého ČSAD. K tomu může dojít až za příhodného počasí po Novém roce, kdy proběhne změna provozovatele. Stavba ČOV se finalizuje – technologie je hotová. Na MěÚ v Nymburce byla podána žádost o zkušební provoz stavby. Terénní úpravy a opravy určených komunikací ve Studcích v rámci stavby vodovodu a kanalizace proběhnou v jarních měsících 2024. Stavba s rozpočtem 88 000 000 Kč je částečně financována z dotace ministerstva zemědělství ve výši 40 000 000 Kč a zároveň je kofinancována Středočeským krajem ve výši 5 000 000 Kč. Od 1. ledna 2024 bude vodovod a nově i kanalizaci obhospodařovat nový provozovatel VaK Nymburk. Co to pro nás bude znamenat?

Kanalizace

Pro všechny občany, kteří jsou a budou napojeni na veřejnou kanalizaci, dojde ke změně. Paušální poplatek, který byl hrazen městysem za trvale hlášenou osobu nebo za nemovitost, nahrazuje povinnost platit tzv. stočné provozovateli VaK Nymburk, a to dle množství odebrané vody či případně dle směrného čísla – což je 35 m³ na osobu a rok, což bude platit pro nemovitosti, kde mají např. vlastní studnu.

1. Pro občany, kteří jsou na Loučeni a Patříně na kanalizaci již napojeni:

a) Přípojka, která byla realizována při stavbě kanalizace v roce 2006 (z dotačního titulu), automaticky přechází k provozování pod VaK Nymburk. Ten bude zajišťovat veškeré opravy v rámci ceny stočného.

b) Pokud stavba přípojky byla realizována bez dotací, kdy je čerpací stanice (vč. čerpadla) jejich vlastnictvím, si musí občané zajistit elektro revizní zprávu na toto zařízení a mohou pak ČS věnovat obci (smlouvou – viz webové stránky městyse Loučeň) a dále pak pro ně bude platit, že veškeré opravy bude zajišťovat provozovatel v rámci ceny stočného. Případně je možné podepsat smlouvu o provozování přímo jen s VaK Nymburk.

pozn: Vlastníci předají ČS obci podle podmínek stanovených v příloze smlouvy a VaK Nymburk je pak převezme hromadně od jednotlivých vlastníků do provozování na základě podmínek a smlouvy.

c) Stavba přípojky byla realizována bez dotací (po roce 2006), kdy je ČS (včetně čerpadla) jejich vlastnictvím a oni

nebudou chtít toto zařízení předat obci, pak opravy bude zajišťovat VaK Nymburk či jiná firma vybraná vlastníkem za smluvní ceny. Aktuální ceník VaK Nymburk Vám provozovatel předá při podpisu smlouvy (provozování kanalizace – viz web stránky VaK Nymburk, web stránky městyse Loučeň).

2. Pro občany, kteří se budou chtít nově připojovat po 1. lednu 2024 (na Loučeni, Patříně, Studcích a Studečkách) bude platit následující postup:

S projektovou dokumentací na přípojku kanalizace přijdou na Úřad městyse Loučeň pro souhlas se stavbou na VaK Nymburk – souhlas s připojením. Následně zažádají o povolení na stavební úřad MěÚ v Nymburce.

3. Majitelé nemovitostí ve Studcích, Studečkách, Vinici, budou připojování postupně dle napojení. Dále pak pro ně platí stejné podmínky jako v bodě 1.a.

Nemovitosti budou připojovány odbornou firmou, která předá vlastníkově nemovitosti veškeré informace, jak má zařízení ČS udržovat atd.

**Doporučuji všem občanům Loučeně a Patřína zkontrolovat si, zda mají zaplacené poplatky za kanalizaci rok 2023 (což je 1 800 Kč za osobu TP nebo nemovitost). V případě, že tak neučiní do 31. 12. 2023, nebude s nimi nově podepsána smlouva s VaK Nymburk. Může tak dojít k uzavření přívodu vody a dlužná částka, navýšená o poplatek z prodlení, bude vymáhána přes právní služby).
Vodovod**

1. Pro občany, kteří jsou na Loučeni a Patříně na vodovodní řad již napojeni, bude nutné pouze nově podepsat smlouvu s VaK Nymburk (provozování vodovodu – viz web stránky VaK Nymburk, web stránky městyse Loučeň).

Sepsání smluv bude probíhat ve dnech 26. 1. 2024 od 9 do 17 hodin a 27. 1. 2024 od 9 do 14 hodin v zasedací místnosti Úřadu městyse Loučeň. Kdo se nebude moct v daném termínu dostavit, bude muset smlouvy podepsat přímo v kanceláři Vodovodů a kanalizací v Nymburce.

Vyúčtování za rok 2023 provede VaK Mladá Boleslav a následně jim bude vyúčtování zasílat již nový provozovatel VaK Nymburk.

Průběžně budou vyměňovány staré vodoměry za nové od VaK Nymburk.

2. Občané Studec, Studeček a Vinice budou podepisovat nové smlouvy při osazování vodoměrných sestav s VaK Nymburk (stejný text i cena jako Loučeň i Patřín).

Důležitá informace: vodovodní potrubí napojené na hlavní vodovodní řad nesmí být propojené s potrubím ze studny (z důvodu možné kontaminace)!!!

INFO VaK:

Podle zákona o vodovodech a kanalizacích, kde odběratel je definován jako vlastník připojené nemovitosti či pozemku, uzavíráme smlouvy pouze s vlastníky nemovitostí. Pokud tedy rodiče ještě za života přepsali dům na děti, nemůžeme s nimi smlouvu sepsat a budeme muset obtěžovat někoho z aktuálních vlastníků, tedy jedno z jejich dětí. Pochopitelně je možné nastavit korespondenční adresu tak, aby faktury chodily přímo do domu na někoho, kdo v domě bydlí. Není podstatné, kdo bude hradit faktury. To samé platí u nájemníků. S nájemníky smlouvy nesepisujeme – pouze s vlastníkem nemovitosti. Upozorňujeme na to, že některá jména v seznamu odběratelů neodpovídají jménům vlastníků dle katastru nemovitostí. Zastoupit vlastníka při podpisu smlouvy může pouze osoba, která bude mít ověřenou plnou moc k tomuto úkonu.

Občané Studec, Studeček, Vinice a další části obce, kde je

v současné době budován vodovod a kanalizace (prodloužení řadů) budou dle „**dohody o úhradě příspěvku na vybudování vodovodního a kanalizačního systému v městyse Loučeň**“ zveřejněné na web. stránkách městyse Loučeň, budou přispívat na tyto řady částkou:

- při připojení pouze vodovodu – 40 000 Kč
- při napojení pouze na kanalizaci – 55 000 Kč
- při napojení vody i kanalizace současně – zvýhodněná částka 70 000 Kč

Cena shodná pro všechny občany paušálně + příplatek za běžný metr nad určenou vzdálenost 15 běžných metrů kanalizačního potrubí k čerpací stanici. Smlouvy budou podepsány při napojení. Platby bude možné řešit buď přes účet

nebo v hotovosti na pokladně Úřadu městyse Loučeň, a to buď jednorázově nebo dle domluvy.

Cena vodného pro rok 2024: 39,97 Kč + DPH (tj. 44,77 Kč) za 1 m³

a stočného pro rok 2024: 61,50 Kč + DPH (tj. 68,88 Kč)

Vzhledem ke zvýšené DPH z 10 % na 12 % od 1. 1. 2024 se navýšení průměrně bohužel i do ceny vodného a stočného.

Vyúčtování vodného a stočného bude zálohové (11 x záloha) + 1 x závěrečné vyúčtování (doplatek, přeplatek). Veškeré další informace vám poskytnou na obchodním oddělení VaK Nymburk.

*Marta Peterková
starostka*

Škola

Branný den s Policií ČR

Každý rok se na naší škole koná branný den, už si dokonce dovolím říct, že se z něj stala tradice.

Branný den se každý rok trochu liší. Většinou program pomáhá chystat devátý ročník, ale letos si téma připravil někdo úplně jiný. S paní učitelkou Maršíkovou jako garantem se tento rok 21. září povedlo zajistit spolupráci s Policií České republiky.

Program začal venku na školním hřišti, kde se shromáždila celá škola a zástupci policie předvedli napínavou ukázkou, ve které byl zpacifikován únosce dětí (naštěstí to byl jen policista v převlečení). Policisté nám také ukázali, jak vypadá použití zábleskového granátu, který obvykle slouží k rozhánění demonstrací. Venku potom pokračoval program pouze pro 1. až 3. třídu – policie si pro děti připravila různé zajímavé aktivity. Například si mohly prohlédnout výbavu policisty včetně velkého policejního auta a také si důkladně procvičily znalosti z dopravní výchovy.

Mezitím se uvnitř školy ve 4. - 5. ročníku konala přednáška na téma bezpečnost na internetu, a v 6. - 9. ročníku přednášeli dva policisté z protidrogového útvaru.

Tato ozvláštňení školní výuky jsou vždy vítaným zpestřením jak pro druhý, tak i pro první stupeň naší školy, proto jsme se rozhodli podělit se s vámi o letošní branný den alespoň v této podobě.

Karolína Andělová

Kyberšikana – pozor, tady jde o život!

V rámci Branného dne, který na naší škole proběhl 21. září 2023, jsme si mohli také poslechnout z úst zkušených kriminalistů přednášku na téma kyberšikany.

Tato přednáška byla dle mého názoru velmi zajímavá a poučná. Šlo tam především o šikanu na internetu, vydírání přes sociální sítě, zneužití sociálních sítí a manipulativní trik pro získání intimních fotografií. Přednášející kriminalista nám uváděl různá fakta a příběhy z policejního vyšetřování. Vysvětloval nám například, proč si nepsat s cizími lidmi. Proč nezveřejňovat žádné odhalené fotografie. Proč nepsat nikomu žádné údaje o platebních kartách a nezveřejňovat údaje. Obvyklé formy kyberšikany jsou posílání výhružných zpráv, SMS či e-mailů, výhružné telefony, fotografování a nahrávání obětí těchto fotografií na sociální sítě bez jejich vědomí a svolení, vytváření webových stránek pro zesměšňování a urážení obětí, šíření nepravdivých či citlivých informací.

Oběť je často psychicky terorizována, zesměšňována a utlačována. Šikanování se děje prostřednictvím moderních komunikačních technologií - např. přes mobilní telefon, internet, instant messaging atd. Za kyberšikany lze označit opakované zprávy zasílané agresorem, které jsou oběti nepříjemné. Agresor většinou oběť začne bombardovat zprávami ihned po připojení na internet nebo jí zasílá nežádoucí SMS.

Účelem přednášky také bylo, abychom se dozvěděli, kam se obrátit o pomoc, když se dostaneme do této situace: „Kontaktujte školu nebo specializované instituce (PPP, policii, SVP, intervenční služby specializující se na řešení kyberšikany, psychologa). Uchovejte veškeré důkazy kyberšikany (SMS zprávy, e-mailové zprávy, zprávy z chatu, Facebooku...). Na základě těchto důkazů může být proti agresorovi zahájeno vyšetřování.“

A na závěr nám zkušený kriminalista dal prostor pro dotazy, které nám s ochotou zodpověděl.

Tomáš Bešík

Rekviem za les

Myslím, že neznám nikoho, kdo by neměl rád les. Někdo v něm relaxuje nebo houbaří, jiní vyhledávají v létě jeho stín a vůni, mnohým se v něm lépe dýchá. Už dětem ve školce říkají, jak je les užitečný. Přesto je velmi ohrožen.

Požáry, sucho (fenomén posledních let, nazvaný „hromadné odumírání březoborových porostů“), kůrovec, pohyb těžké techniky – a člověk. To všechno ohrožuje lesy. Bez lesů se ale na této planetě neobejdeme, a tak nám nezbyde, než je aktivně chránit. Ale jak začít?

Znám lidi, kteří navzdory riziku nepřijemností likvidují oranžové značky, určující stromy k pokácení, ať už mechanicky nebo zamazáním. Je to marné, ale nemohou jinak, dělají to z lásky.

Znám člověka, milujícího les, který už čtvrt století vyrábí ptačí budky a rozvěsil jich v okolních lesích na tři sta. Podporuje tak udržení stavu ptactva, které díky tomu likviduje všemožné hmyzí škůdce. A revírník, poplatný dnešní podivné době, ho za to kárá, protože zatlučením dvou hřebíků poškodí strom. Viděli jste ale stromy, odřené až na dřevo, podél cest, jimiž projely obrovské těžební stroje?

Začátkem podzimu jakýsi pracovník, zřejmě najatý Lesy ČR, s. p., vymýtil s pomocí ruční techniky okraje některých cest v patřinském lese. Odnesly to mladé doušky, břízy, jasanovce i ostružiny a maliny. Proč to? ptali se lidé. Prý vyčištění, pohyb větší techniky, prohloubení příkopu...

O něco později se objevilo na stromech o kus dál směrem k Loučeni oranžové značení, jímž revírník určuje, které stromy budou poraženy. Většina návštěvníků lesa byla znepokojena – tak masivní kácení jsme tu ještě neměli. Tato část lesa přitom nebyla ani přestárlá, ani čímkoli napadená nebo poškozovaná suchem, ani příliš hustá. Na dotaz po důvodu kácení revírník odpověděl, že mladý lesík na začátku Borové ulice potřebuje světlo. Ten dubový lesík jsem v roce 2009 sama vysadila, zdárně roste, a nedostatkem světla zjevně netrpí.

V polovině listopadu přijel těžký stroj. Po celý týden byl z lesa slyšet hřmot, skřípot, praskání, stromy padaly jeden za druhým. Mladé, starší, i křoviny. Široko daleko se nesla pronikavá vůně umírajících stromů; přšelo a cesty se proměnily v hlubokou oranici. Z veškerého turistického značení zůstal jen jeden pahýl s červenobílou značkou.

„Lidé už dnes mají mobily s internetem a mohou si najít mapu,“ konstatoval revírník.

Kmeny byly roztříděny na tzv. sortimenty a svezeny k předem určené cestě (teď jsme pochopili, proč byla nejdříve „upravena“), na jejíchž obou krajích vyrostly obrovské hromady mrtvých borovic, dubů a bříz; koruny stromů, větve

a ostatní drobotina bude seštěpkována pro energetické účely.

Navečer lidé chodili kolem, brodili se neexistující cestou (dalším strojem bude posléze alespoň trochu srovnána), v ustrnutí se rozhlíželi pustinou a pronášeli zdrcené komentáře, jako „to je ale masakr...“, „taková zkáza...“, „boží dopuštění...“, „a co až přijde vichřice nebo sucho?“

Chtěli jsme spočítat stáří poražených borovic podle letokruhů, ale kuláč z té největší borovice, stojící stranou, mladé dubině pranic nezaclánějící, ale přesto rovněž neušetřené, jsme bohužel nezískali. Spočítali jsme tedy roky její o něco menší kolegyni a vyšlo nám cca 150 let. Jestliže se borovice lesní v našich podmínkách dožívá 300 – 350 let, padly tyto stromy v polovině své životnosti. Jak jsem později zjistila, těžbu zde provedla společnost Opera Silvatica, s. r. o., a to na základě elektronické dražby lesního porostu nastojato, za částku 330.330 Kč.

Opera Silvatica, s. r. o., sídlící ve Vlašimi, se na svých stránkách pyšní „dlouhodobými zkušenostmi i s německým a ruským trhem“...

Kolem holých ploch zřejmě nebudou postaveny oplocenky, s největší pravděpodobností tedy bude ponecháno na přírodě, aby své rány sama zacelila náletovými dřevinami.

Vědecké výzkumy často odhalí staré pravdy, a ano, příroda si poradit umí a sázet stromy v lese by mohlo být zbytečné. Cílem je nic nesázet, ale tam ještě nejsme. Problém není v tom, že by se moc sázelo, ale v tom, co se sází a jak se s lesem hospodaří. Je třeba omezit holosečnou těžbu, při níž vznikají velké mýtiny, a vytvořit odolnější smíšené lesy se stromy různého věku. V takových lesích se těží výběrově a pak se nemusí sázet. Než ale takový les vznikne, trvá to velmi dlouho. I to je důvodem, proč musíme o lesy pečovat a hýčkat si je. Stojí to hodně peněz, ale komerční hledisko přece nesmí převážit nad významem pro zdravý život všech! I paseka, ponechaná přirozenému zalesnění náletem, si zaslouží oplocenku, aby vše nezlikvidovala přemnožená zvěř. Ale revírník se zatím jen bojí, aby mu lidé v budoucnu neodnášeli dnes ještě neexistující vánoční stromky...

Francouzský spisovatel Francois René de Chateaubriand (1768-1848) už před více než dvěma sty lety řekl, že „lesy předcházejí lidstvo, pouště je následují.“ Kéž by neměl pravdu!

P. S. Po velkém kácení přišlo velké sněžení a poté malá obleva. Těžký mokrý sníh zlámal dalším borovicím větve, některé stromy byly i vyvráceny. Zkáza našeho lesa pokračuje...

LP

O významu lesa

Les je zdrojem dřeva, které je obnovitelným a ekologickým materiálem na výrobu mnoha produktů. Ale ve skutečnosti je les mnohem víc než jen pouhý zdroj dřeva! Jeho existence je pro naše vlastní přežití nezbytná.

Les je významným zdrojem kyslíku ve vzduchu. Produkuje kyslík díky fotosyntéze, kterou provádějí stromy a další rostliny. Jeden strom může díky fotosyntéze vyrobit kyslík pro 5 až 6 lidí na celý den.

Les je také schopný ukládat uhlík, který je jedním z hlavních původců skleníkového efektu. Stromy a rostliny v lese pohlcují oxid uhličitý z atmosféry a ukládají ho ve své bioma-

se. Tím pomáhají snižovat množství tohoto plynu v ovzduší a zpomalovat oteplování planety. Les je proto významným hráčem při našem současném boji s klimatickou změnou.

Les zadržuje vodu v krajině, zachycuje ji na listech, větvích a kořenech. Tím pomáhá předcházet povodním, suchu a erozi půdy. Les také uvolňuje vodu do atmosféry vypařováním, čímž ochlazuje okolní vzduch, stromy dále uvolňují vonné silice a zadržují prach, a tím vzduch pročišťují.

Les chrání lidi a jejich majetek před větrem.

Les je domovem pro mnoho druhů rostlin, živočichů a hub, které tvoří bohatou a rozmanitou biodiverzitu.

Les poskytuje potravu, úkryt, ochranu a prostor pro rozmnožování těchto organismů.

Les je také místem odpočinku a rekreace pro člověka, který si může vychutnat krásu, klid a čistotu přírody, načerpat nové síly. Má blahodárné účinky na lidskou psychiku a zdraví, protože snižuje stres, zlepšuje náladu, posiluje imunitu a podporuje hojení.

Svůj účel plní strom i po odumření – stává se biotopem mnoha jiných živých organismů a posléze přispívá ke vzniku půdní biomasy.

Les je složitý a velmi sofistikovaný ekosystém, který stvořila sama příroda. Význam lesa pro náš život je obrovský, jeho funkce nenahraditelné. Ne nadarmo se lesům říká „plíce planety“.

Člověk zatím nevymyslel a nejspíš ani nevymyslí nic, co by zážrak jménem les kdy dokázalo nahradit.

Mějme to na paměti, až zase půjdeme do lesa!

LP

těžba

po těžbě

Stromy se před zimou k sobě přitulily...

jiné si navlékly teplé ponožky...

některé se i objaly...

Strom poškozený těžbou

Strom „poškozený“ budkou

Jedeme na Loučeň...!

Měl jsem dva opravdové kamarády. Celý život jsme prožili společně, vedli jsme kroniku našeho „klubu“ a každý rok jsme slavili náš „svátek“, při kterém jsme si zazpívali naši hymnu (kterou nesměl nikdo cizí slyšet!) a hráli jsme karty, jejichž výsledky jsme zapisovali, a já papír s nimi vlepoval do kroniky vedle novinek v našich životech. Zpívali jsme písně našeho dětství a mládí, které zaznívaly i při prázdninových pravidelných cest do Stvořidel na Sázavě, kterou jsme sjížděli až k našemu místečku, kde jsme na miniaturním ohničku opékali tradiční buřtíky.

Už nejsme tři, Pepan Hodbod' nás už opustil a my vynecháváme při zpěvu hymny řádek, který zpíval on, a věříme, že tam nahoře je s námi zpívá.

Zůstal mi jen Láda Pumr, jehož život byl spjatý s Loučeni, vždyť tady v mládí bydlel a dodnes má na Patříně chatku a desítky stromů na velkém pozemku, který už rozdělil mezi své dcery. Láduv dědeček kantořil na loučeňské škole, Láda sám se pamatuje na to, že si chodil hrát s knížecími dětmi na zámek, z kterého mu uvízl v paměti koberec, upevněný na každém schodu kovovou tyčí...

Láduv tatínek byl lesním inženýrem a vedl ředitelství zdejších lesů. Díky jemu jsme směli slavit náš svátek i v knížecí lovecké chatě, která stála na břehu rybníka Kačerovna v jabkenické oboře. Byl to patrový zděný dům, k němuž byla přistavěna dřevěná velkorysá chata s obrovským krbem a veškerým pohodlným nábytkem. Podvečerní slunce do ní vnikalo velkými okny, která směřovala na hladinu Kačerovny. K našemu zármutku už chata dávno nestojí, trám, zazděný v komínu, způsobil požár, jehož zhoubné následky dokončili hasiči proudy vody z rybníka.

Pamatujeme smutný osud loučeňského zámku, do jehož parku jsme rádi chodili, hledali jsme vzácné staré stromy, přemýšleli jsme, jak asi vypadala oranžerie, jejíž zbytky stále ještě odolávaly vandalům a počasí.

Pamatujeme i úzkokolejku, která vedla pod Patřínem. Když jsme na kolech dorazili k ní z Nymburka, našli jsme ještě nejen koleje, ale i vagónky! Vytlačili jsme je co nejvýš to šlo, honem naskočili a už jsme frčeli okolo polí, na nichž tehdy rostla cukrová řepa, kterou zpracovávaly cukrovary na mnoha místech Nymburska. Hodně nás mrzelo, když vagónky zmizely, když se začaly ztrácet kolejnice. Léta jsme si říkali, že prodeme znovu trasu, kudy úzkokolejka vedla, prý se ještě dají najít mostky, které překračovaly potoky. Jenže už nám nohy neslouží tak dobře jako v mládí, kdy jsme odpoledne nasedli

na kola a v podvečer jsme už seděli v lesním divadle na Jíváku a poslouchali orchestr Karla Vlacha, u mikrofonu skvělý baryton Rudolfa Cortéze, kterého doprovázely sestry Alanovy. Pamatuji, jak pan Vlach svým typickým pohupováním dirigoval začátek písničky, ale u mikrofonu nikdo nebyl! Začali znovu a ze zákulisí vyjel na vypůjčeném kole známý žertěf a recesista, ale hlavně swingový zpěvák Arnošt Kavka. Pan Vlach se už viditelně zlobil a mával na něj, ukazoval na mikrofon, ale Arnošt objel nejprve betonové jeviště a teprve potom seskočil a začal: „Hm, hm, ach ty jsi úžasná...“. Ve staré dřevěné hospodě na Jíváku jsme si mohli vybrat červenou či žlutou limonádu a potom už jsme šlapali lesem na silnici k Nymburku.

Nikdy jsme ale neodolali nabídce loučeňské hospody, kde i tehdy, „za bolševika“ vařili slušné obědy. Ládu tady zdravili hosté, s nimiž v hospodě na Patříně hrával ping pong nebo je znal ze spolku včelařů, kterým později dělal předsedu.

Však měl na zahradě celou řadu starých krásných i nových účelných úlů.

Tehdy ještě bydleli na Loučeni další moji spolužáci z tehdejší jedenáctiletky – Marta Nováková, která dnes žije v Poděbradech, a Poldá Šelbický, Jirka Mánek, kteří nás už opustili. I kvůli nim jsme si s mojí ženou Dášou vybrali Patřín jako bydlení na penzi. A nelitujeme, vždyť náš moderní kanadský srub stojí u lesa, zadní vrátka zahrady vedou přímo do lesa, z kterého k našemu plotu chodí srnky a občas jejich šéf srneček. Už se nás nebojí, vědí, že jim neublížíme ani my, ani náš irský pšeničný teriér Caddy.

Nemusíme chodit na houby, bedly i žampiony rostou nejen za plotem, někdy až na zahradě.

Pan Thurn-Taxis byl bezesporu chytrý a vzdělaný muž. Výsledky jeho práce jsou na Loučeni vidět na každém kroku. Jen počty ovocných stromů, které nechal vysázet, jdou do tisíců, a mnohé stále ještě slouží!

Zámek, který odolal nájezdu „pracujícího lidu“ po skončení války, který vydržel ničení učňů, kteří prohledali každou jeho skulinku a ničili vše, na co přišli, dnes opět slouží, opět zkrásněl, opět je pýchou městyse. A cílem cesty mnoha návštěvníků. Nás staromilce, kteří jsme do jeho zahrady kdysi vstupovali bez placení, jen mrzí, kolik musíme „vysolit“, abychom se podívali na jakýkoliv, byť někdy dobrý, ale někdy jen pouťový program.

Jan Jelínek

Kačerovna, loveská chata knížete Thurn-Taxise

Víkend plný akcí

3. listopadu jsme v kulturním domě připravili našim „dříve narozeným“ posezení s programem a občerstvením. Nejdříve vystoupily děti z mateřské školy a následně nastoupila kapela Karel a Karel, která zahrála známé šlágry i skladby na přání. Členové kapely byli překvapeni, jaké zde máme čilé osůbky, které zaplnily parket a řádily, jako kdyby jim bylo dvacet. V rytmu rock & rollu vydržely tančit až do půlnoci. Budeme se těšit na další setkání které připravujeme na květen 2024.

4. listopadu dopoledne jsme na úřadu městyse přivítali naše nové občánky. V doprovodu rodičů a dalších příbuzných se dostavili Viktorie, Viktor, Albert a Robin.

V ten samý den odpoledne jsme pro naše děti připravili v parku halloweenskou stezku s úkoly a odměnou. Pak jsme se všichni sešli v kulturním domě, kde byly vyhlášeny nejlepší, tedy nejstrašidelnější halloweenské masky. Děti si tu i zatančily a zasoutěžily.

Večer se rozeběhla zábava pro dospělé. I na tu se naši spoluobčané připravili opravdu svědomitě a dorazili ve strašidelných maskách.

Jsem ráda, že těchto akcí účastní stále více lidí a dokáží se dobře bavit

Marta Peterková

Jak jsme sportovali v zimě

V jednom ze svých předchozích textů jsem napsal, že Loučeň byla v první polovině minulého století značně soběstačná. Mohu to konkrétně dokumentovat v následujícím povídání.

Když jsme byli se sestrou malí, bydleli jsme v hostinci U Havířů. Hostinec stál na okraji srázu, kde loučenský kopec přechází do Polabské nížiny. Otec nám nechal u koláře pana Zíty udělat důkladné jasanové saně, které vybavil kovář pan Moucha. Příští Vánoce jsme dostali lyže, zhotovené také z jasanového dřeva panem Zitou. Patickové vázání mé sestře zhotovil sedlář pan Hejl. Toto vázání mělo tu výhodu, že se v něm dalo jezdit i v bačkůrkách. Já, protože jsem byl větší, jsem obdržel vázání pérové, které dodala průmyslová prodejna pana Frišmana, kterou měl v domku za Obecnou školou. Pérové vázání vyžadovalo patu s pevným podpatkem. Zde bych měl asi poznamenat, že tehdejší celodřevěné lyže byly relativně křehké, a pokud v nich lyžař narazil na větší zmrzlou krtinu či pařízek, ulomila se špička v ohybu lyže. Pokud na nové nebylo, přišel k práci klempíř pan Vinš, který zlomené místo pěkně oplechoval, a jezdilo se dál.

Sáňkovali jsme především v dnešní Grusově ulici. Jezdilo se od dnešního plakátovacího pylonu až ke statku Šaralových u dolní serpentiny. Byla to dlouhá jízda, zpestřená skokem, který vytvářel rigol mezi Borkovými a prodejnou u Grůsů. Ten odváděl vodu tekoucí z bývalé vodárny, která stávala pod strží (pod pomníkem padlých), a také ze studánky, která bývala před domkem Borkových. Na tomto skoku skončily nejedny sáňky. Nakonec i ty naše.

Jednu zimní neděli jsme se sestrou také jezdili na těchto saních Grusovou ulicí. Při přípravě na další jízdu nás zpozorovali naši rodiče vracějící se z procházky. Požádali nás, abychom jim saně půjčili, že se také svezou. Jelo jim to rychle, protože společná váha obou rodičů neměla daleko do 200 kg. Oni však neznali nástrahy této trati. To se jim nevyplatilo právě na rigolu u Grusových. Ten je vynesl do výšky a po dopadu kopec dojeli po zadku na hromadě třísek z těch našich saní.

Zajímavý byl i nikdy nezamrzající kruh v průměru okolo tří metrů před domem Řízkových někde uprostřed kopce, který jsme museli objíždět. Tam se nikdy neudržel sníh. Je tam zřejmě nějaký teplý pramen.

Na jižní straně horní části Grusovy ulice bývala dost strmá stráň, osázená třešněmi. Dnes je zarostlá náletovými dřevinami. Trávník mezi stromy udržovaly v bezvadné kondici husy paní Kubínové a možná i dalších občanů, kteří tehdy bydleli v okolí této stráně. V zimě zde byl stín, sníh se zde držel déle než jinde, a tak jsme stráně hoblovali na lyžích. Stráň skýtala

různé stupně náročnosti. Nebyl zde vlek, a tak jsme museli po každém sjezdu kopec vyšlapat. Nebylo to jednoduché, protože tehdejší lyže neměly kovové hrany, dřevo na okrajích lyží se brzy ohladilo, takže se lyže při stoupání smekaly. Domnívám se, že to vše přispívalo k naší fyzické zdatnosti, neboť pohyb na tehdejších lyžích byl náročný.

Komu délka stráně u Grusovy ulice nestačila, vydal se ke vzdálenějšímu, ale také daleko náročnějšímu svahu na vinici. Tam byl sice dojezd bezpečnější, protože končil na louce pod kopcem. Ale sjet vinici, to už byl výkon. Byla též osázena ovocnými stromy, někde uprostřed vedla cesta po vrstevnici, která rovněž vytvářela skok. Ještě jsme jej zvyšovali navrstvením sněhu.

Když byla cesta Grusovou ulicí uježděná, jezdili někteří mládenci na ní na tak zvaných kárkách. To bylo víko od nějaké dřevěné bedny, vybavené dole třemi bruslemi na klíčku – dvě pod sezením a jednou vepředu, upevněné na řídicí tyči provléknuté dopředu přibitým prkénkem. Pro pohodlí jsme sezení potahovali nějakým pevnějším hadrem vycpaným senem. Tyto kárky jezdily velmi rychle, brzdily se pouze nohou.

Když mrzlo, chodili jsme bruslit na Mlejňák. Většinou jsme zkoušeli hrát hokej, a to hokejkami zhotovenými z různých samorostů, protože kupovaná hokejka byla drahá, a hlavně moc nevydržela. Také puky jsme mívali často jen z uříznutých kousků silnějšího dřeva. Mlejňák míval totiž u přítoku nikdy nezamrzající část vody a tam se nám puky ztrácely. Jejich lovení bylo riskantní – hrozilo prolomení ledu.

Zde je nutno uvést, že tehdy Grusova ulice nebyla příliš frekventovaná. V dolní Loučeni působily dvě smíšené prodejny – u Grůsů a u slečny Osvaldové pod dvorem. Byl zde také hostinec u Malíků. Maso běhalo lidem po dvorech, navíc v zimě byly zabíjačky, a tak se do kopce v zimě chodilo jen v nejnnutnějších případech.

Několik let po válce byl vydán zákaz sáňkování v Grusově ulici. Naštěstí ze zámku odešla armáda a park byl zpřístupněn veřejnosti. Tak se zimní radovánky přesunuly do parku. Na saních jsme jezdili prakticky od horních vrat až do dolní části parku. Na lyžích pak od skleníku dolů k hornímu rybníku. Menší děti pak jezdily ze severní stráně parku do údolí.

Je škoda, že prakticky všechna tato místa dnes zimní sporty neumožňují, a Loučeň, ač stojí na kopci, dnes nemá vhodný terén pro sportovní vyžití mladé generace.

Ing. Jiří Havlát

JARMARK na Loučeni

Poslední listopadový víkend se opět otevřely dveře vánočně vyzdobeného Kulturního domu. Dvoudenní oslava nadcházejícího Adventu nabízela díky čtyřicítce tvořivců, umělců, pekařek, švadlen, šperkařek, malířů, drátenice, bylinkářek, aranžérek, uměleckých truhlářů, spolků nabízejících výrobky, které vzešly z rukou seniorů nebo lidí s handicapem. Na oba dny Spolek Kočky a koťata z. s. přichystal divadelní představení nezávislého divadla a pravidelného účastníka akce – divadla Buřt. Tentokrát měla premiéru Pohádka O Smolíčkovi Pacholíčkoví. Jarmark, který se koná již od roku 2011, prochází různými změnami. Tentokrát byly prostory v sobotu opět plné v celém sále i přísálí včetně foyer. Toto setkání, které vyžaduje delší přípravu jak po propagační stránce, organizaci

i výzdobě, je vždy možné uskutečnit jen díky podpoře těch, kteří nám fandí. Je to akce pro obyvatele městyse, okolních vesniček a měst. Velké díky posíláme těm, kteří nám před akcí a během ní aktivně pomáhali – není nezvyklé, že většina není ani místních, ale z okolí. Se sobotní účastí jsme určitě byli velmi spokojeni a těšil nás velký zájem. Vzhledem k nižšímu počtu návštěvníků během nedělního dne zvažujeme, že příští předvánoční akce se uskuteční pouze během jednoho dne. Probíhá sice teprve Advent, ale rádi bychom Vás už pozvali na 16. března 2024, kdy budeme slavit příchod jarního období.

Za spolek Kočky nám dovolte popřát krásné svátky a mnoho šťastných momentů, hodně zdraví a pohody.

Štěpánka Šimečková

Rozsvěcení stromu

V podvečer 3. prosince 2023 jsme se opět po roce sešli před Úřadem městyse Loučeň a společně s dětmi z naší základní školy, které pod vedením paní učitelky Kulhánkové nádherně zazpívaly koledy, jsme rozsvítili ten náš do výšky se tyčící strom. K navození vánoční nálady přispěli i členové souboru Amadis, kteří zpívali známé songy, spojené s adventním časem. Této vzácné chvíli dodal tu správnou vánoční atmosféru i čerstvý sníh, který nám v mnoha minulých letech

při této příležitosti chyběl. Každý, kdo přišel, měl možnost se ohřát čajem nebo svařáčkem. Pro děti byla připravena Mikulášská stezka s tajenkou a také mikulášská nadílka. Od první adventní neděle máme před naším úřadem již třetí rok krásný vyřezávaný betlém od Marka Pilaře. Betlém se stává nejen oblíbeným místem přátelských setkání, kde se děti i dospělí na památku fotí, ale i místem pro zastavení a tiché zamyšlení.

Marta Peterková

Vernisáž obrazů v Nymburce

Konec roku je obvykle dobou bilancování. I malíři rádi ukazují, co se jim za rok podařilo. V Nymburce to umožnila knihovna, která otevřela své prostory výstavě prací Výtvarného sdružení Jana Dědiny. Vernisáž proběhla 2. prosince a zazpívali na ní členové pěveckého spolku Hlahol. Přestože ten den byla neočekávaná dopravní kalamita a Nymburk byl zavalen sněhovou nadílkou, byla účast tak velká, že se zájemci téměř do knihovny nevešli.

Témata vystavených obrazů jsou nejrůznější, jen portrétů je pouze pět. Mezi nimi je i portrét izraelské vojenské příslušnice, který autorka Ing. Dagmar Jelínková, žijící na Patříně, malovala před lety – v době, kdy Izrael byl ještě klidným místem pro zahraniční cesty. S manželem tehdy cestovali po Izraeli a při jedné zastávce na kávu si k nim izraelská vojačka přisedla. Vyprávěla, že vojenská povinnost v Izraeli platí i pro dívky. Dotyčná si sama prodloužila službu a studovala přitom lékařskou fakultu, takže v civilu bude pracovat jako lékařka.

Výstava potrvá do 5. ledna 2024, takže pokud zavítáte do té doby do Nymburka, zajděte si do Městské knihovny. Stojí za to. *DJ*

Loučeňské jablkohraní

Podzim ve Svatojiřském lese je kouzelný, kdo jiný by to dokázal lépe posoudit než obyvatelé Loučeň, kteří ho mají ihned za prahem. Stromy se začínají barvit, sem tam popoletí ještě zapomenuté babí léto, sluneční paprsky, i když už tolik nehřejí, ozařují krajinu pod Loučeňským kopečkem a vůně jablek je všudypřítomná.

Aby si děti podzim a jeho poklad v podobě jablek užily ještě víc, vymyslela si Místní akční skupina SVATOJIŘSKÝ LES hravé odpoledne pro celou rodinu s názvem Jablkohraní, které putuje po regionu. První ročník byl odzkoušen v zámeckém parku v Křinci, druhý se odehrál na Luštěnickém koupališti a třetí zavítal ke kulturnímu domu na Loučeni letošní říjen.

Děti na ovocné stezce okusily, a to doslova, různé způsoby zpracování ovoce v podobě moštování jablíček či si namíchaly vlastní směs čaje z křížal a sušeného šípku. Ovocná stezka plná úkolů a aktivit měla za úkol nejen pobavit, ale i poučit. Se stezkou pomohl i místní spolek hasičů.

Program pro děti byl ještě obohacen představením klauna akrobata, divadélkem a malováním na obličej. Dospělí zase mohli navštívit minijarmark a ochutnat regionální výrobky nebo se zapojit do soutěže o nejchutnější jablečný moučník. Účast loučeňských hospodyňek mile překvapila a při pohledu na napečené vzorky přecházel nejen zrak, ale na své si přišly i chuťové pohárky.

Milovníci historie mohli navštívit výstavu o minulosti Loučeň a zakoupit právě vydanou knihu o Loučeni od regionálního spisovatele Jana Řehounka, který v součinnosti s vedením městyse Loučeň na akci knihu pokřtil.

Markéta Karásková

Z podzimní činnosti SDH Loučeň

Vážení a milí čtenáři Loučeňského občasníku, slíbila jsem, že tentokrát budu stručná, tak tedy jen něco málo z naší podzimní činnosti.

V září jsme s mladými hasiči pilně trénovali na zbrusu nový závod hasičské všestrannosti a brannosti. Závod, který jsme běhali dříve, měl šest stále stejných stanovišť se stejnými úkoly, takže pokud se ho někdo zúčastnil, tak v dalším roce své znalosti pouze „oprášil“. V současnosti budou ovšem každý rok stanoviště a úkoly obměňovány, což představuje mnohem více času na přípravu. Letos obsahoval osm stanovišť: 1. střelba ze vzduchovky, 2. orientace v přírodě, 3. uzlování, 4. základy první pomoci, 5. požární ochrana, 6. brannost, 7. ochrana obyvatelstva, 8. orientace v terénu. Obtížnost jednotlivých úkolů je přímo úměrná věkové kategorii. Bohužel se změnila i věková tabulka. To nás trochu potrápilo. Nakonec se začátkem října v Tatcích zúčastnilo závodu pouze smíšené družstvo dorostu ve složení: Tonda Fišar, Fanda Vlk, Filip Otta, Sofie Čudová a Sebastian Almaši. Reprezentovali nás velmi dobře a umístili se na 2. místě, v těsném závěsu za Pískovou Lhotou. Byli jsme požádáni, aby chlapecké družstvo reprezentovalo okres Nymburk v krajském kole ve Sloupu u Davle.

Ve stejný den, kdy se konalo okresní kolo ZHVB, probíhalo Jablkohraní, pořádané městysem Loučeň. Rozdělili jsme se tedy na dvě party a zvládli jsme jak účast v závodu, tak i pomoc na stanovištích při Jablkohraní. Adélka Macálová, Lucka a Jarda Házovi a Míra Volf se úspěšně zapojili i do soutěže o nejchutnější jablečný moučník.

Pro družstvo mladších a starších, která se okresního kola ZHVB letos neúčastnila, jsme uspořádali tento závod v rámci SDH po lese Bludníku, aby si ho také vyzkoušeli. Dorost pokračoval v přípravě na krajské kolo závodu hasičské všestrannosti a brannosti. V listopadu se ho zúčastnilo družstvo ve složení: Tonda Fišar, Fanda Vlk, Filip Otta, Sebastian Almaši a Marek

Jaroš. Bohužel shoda náhod nám moc nepřála. Tonda se závodu zúčastnil i přesto, že byl nemocný, a s Filipem se utrhlo lano, takže se zranil. Přesto závod dokončili s odečtením čekacího času na nové lano. Ten však rozhodčí začali počítat se zpožděním cca 2 minut. Družstvo obsadilo 5. místo, přičemž čtyři první družstva postupují do kola republikového. To nám tedy uteklo o minutu čtyřicet, což byly právě ty sporné dvě minuty. V tu chvíli bylo ale nejdůležitější, že Filipovo zranění nebylo naštěstí vážné. Celému družstvu dorostu a družstvu starších patří velký dík a obdiv, nejen za reprezentaci našeho SDH v soutěžích, ale i za velkou pomoc při trénincích a dalších akcích. Poděkování patří i mladším, kteří si na soutěžích vedou také velmi dobře, a jejich rodičům za trpělivost a pomoc. A samozřejmě i trenérkám za jejich čas, který tréninkům dobrovolně věnují.

Další listopadovou akcí bylo Shromáždění delegátů okresu Nymburk, kterého se za naše SDH zúčastnil starosta Jarda Háza a Jiří Háza. Na podzim jsme také stihli posbírat a odvézt papír do sběru a přestěhovat se k tréninkům mladých hasičů do sokolovny. Letošní sezonu naši členové s mladými hasiči zakončili bowlingem v Nových Zámcích společně s rozdáním vánočních dárečků. Vedoucí neboli trenérky mladých hasičů čeká školení a testy, aby si obnovily kvalifikaci, což je nemine každé dva roky. Na konci roku, 30. prosince, pořádně zimní pochod okolím Loučeň, čímž se aktivně rozloučíme s rokem 2023.

Děkujeme vám za vaši přízeň a za starý papír. Ostatním spolkům děkujeme za spolupráci a městysi Loučeň za všemožnou podporu naší činnosti. Přejeme vám všem krásné, pohodové svátky a do příštího roku vykročte tou správnou nohou, ať ho prožijete ve zdraví a bez nesnází.

Vaši hasiči

Naši nejmenší fotbalisté

Je doba, kdy se blíží vánoční svátky, čas rozdávání radosti těm nejmenším. Proto chceme ukázat, jakou radost naopak nám přináší naši mladí fotbalisté, a to nejen fandům loučeňského fotbalu, ale snad i všem občanům Loučeňska.

Naši nejmladší fotbalisté, naše předpřípravka, v podzimní části fotbalové sezony 2023/2024 hrála soutěž 3 + 0, a to turnajově v pěti kolech. Jen o něco starší jejich kamarádi z mladší přípravky hráli soutěž 4 + 1 též turnajově v pěti kolech. Obě mužstva si vedla celkem úspěšně, kdy střídavě vyhrávala i prohrávala. Vítězství samozřejmě vždy potěší, ale to nejdůležitější u těch nejmladších je vzbudit jejich nadšení pro fotbal.

Je radost vidět, jak se tito prckové několikrát týdně prohání na hřišti Ve Štítě pod vedením svých trenérů, kterým patří obrovské díky za jejich čas a trpělivost věnovanou fotbalu.

Radost přinesli i naši žáci, kteří v soutěži starších žáků 8 + 1 odehráli 14 zápasů s devíti výhrami, dvěma remízami a třemi porážkami se skórem 57:26 a s dvaceti devíti body skončili po podzimní části soutěže na 3. místě.

Přejeme proto všem, aby se jejich vánoční přání splnila a neutichla jejich touha po té nejkrásnější hře, která byla započata u nás na zámku na Loučeni.

Výbor FK Loučeň

Pár slov k oslavám vzniku loučeňského fotbalu

Dne 18. dubna 1893 došlo v Praze na Císařské louce k památnému utkání Zámeckého kopacího mužstva Loučeň s tehdy předním evropským fotbalovým klubem Regata Vídeň. Loučeňští tehdy prohráli 4:0 či 5:0. Dostupné prameny se ve výsledku liší. To však není rozhodující. Důležité je, že jde o velmi příznivý výsledek, když uvážíme možnosti výběru fotbalistů na Loučeni a ve Vídni.

Výsledek také svědčí o tom, že loučeňští v té době už o fotbalu museli něco vědět a také něco umět. To vyžaduje nějaký čas a nějakou herní praxi. Jestliže tedy funkcionáři loučeňského fotbalu po léta slaví 100 let či 130 let loučeňského fotbalu, jde o hluboký omyl, či jak se v poslední době také říká o vážnou dezinformaci.

V onom dubnu 1893 šlo ve skutečnosti o první mezinárodní fotbalové utkání mezi Čechy reprezentovanými Zámeckým kopacím mužstvem Loučeň a Rakouskou Regatou Vídeň. Vznik loučeňského fotbalu je ovšem třeba datovat nejméně o tři až čtyři roky dříve, do doby někdy těsně po návratu mladého Ericha Thurn-Taxisa ze studií na britské univerzitě v Cambridge.

Omyl, na který jsem již dříve upozornil členskou schůzí fotbalistů, bude asi těžké napravit, ale příští oslavy loučeňského fotbalu by asi měly z mého upozornění vycházet.

Ing. Jiří Havlát

Důležitá data v roce 2024

- 5. 1. Tři králové – setkání u Betléma před úřadem
- 20. 1. Fotbalový sportovní ples v KD Loučeň
- 17. 2. Masopust ve Studcích
- 16. 3. Jarní jarmark v KD Loučeň
- 30. 4. Čarodějnice u KD Loučeň
- 10. 5. Setkání dříve narozených
- 11. 5. Vítání občánků
- 24. 9. Masopust Patřín – Loučeň

V srpnu proběhne XXV. ročník Mezinárodního letního hudebního festivalu Thurn-Taxis.

Koncerty se budou konat na Loučeni **2., 6., 9.**

a 13. srpna (v úterý 13. srpna vystoupí Felix Slováček mladší).

Tradiční loučeňská pouť se zábavou bude ve dnech **17. a 18. srpna**

Adventní zamyšlení

Vážené susedky, vážení susedé, vážená susedčata všeho věku, adventní čas je tady a s ním přichází nejen krásné vánoční svátky, ale i konec roku a jak se tak říká, zúčtování. Zametení si stolu a uklizení si před vlastním prahem. Někdy je taková práce zábava, někdy je to trápení. Ono taky záleží, jestli uklízíme před prahem v osobním či pracovním životě anebo před prahem cizím. Ale pokud se podaří uklízet jen u prahu vlastního a nad to s radostí, je to úspěch. Navíc u cizích prahů nebývá radno uklízet.

Tento rok nebyl snadný pro nikoho z nás. Zažíváme společně to, co jsme po desetiletí nezažívali. Dojezdy a rozjezdy covidu, válka na Ukrajině, energetická krize, válka v Izraeli, vládní škrty – to je jen zlomek všeho. S tím jsou spojené humanitární i ekonomické dopady. Musíme se učit hodně šetřit nejen penězi, ale i energiemi, vodou, jídlem, musíme se učit odolávat kyberútokům, protože teď už se válka nevede jen na bitevním poli, ale i na bojišti virtuálním. Rok 2023 tak byl plný výzev, a ne zrovna těch dobrých.

Nicméně i v tak těžké době se nám společně na Loučení mnohé podařilo. Marta, starostka, se o mnohém zmiňuje. Já jen navazuji, ale možná z trochu jiné strany. Ze strany, která není vyčísitelná, zhmotněná, osahatelná. A co se nám v tomto ohledu třeba povedlo? Velký úspěch můžeme spatřit kupříkladu v našem opětovném stmelení. Rozsvěcení vánočního stromu (stromek je pro náš majestátný strom zcela nepatřičné označení) je toho důkazem. A všimli jste si, jak jsme jako obec při jakémkoliv nátlaku zvenčí hned při sobě? Najednou zapomeneme na jakékoliv osobní pŕtky. Prostě Loučeňáci a Studečáci a Patříňáci v libovolném pořadí a kombinaci. Také se nám daří budovat velkou komunitu škola–děti–rodiče, prarodiče i další rodina a společně rozvíjet volnočasovou činnost. Vždyť co toho fotbalisté, hasiči, tenisté a další spolky dokázali v tomto roce pro nás udělat! A mnoho dalšího se nám daří – třeba se překotně nerozšiřovat jako jiné obce a nevytvářet satelity. Držíme si vysokou bezpečnost v obci a máme klidnou dopravu, na základní škole máme oba stupně vzdělávání, velkou mateřinku, vodovod a kanalizaci, dobrou dopravní obslužnost... A vězte, že nic z toho není samozřejmost. Je spousta obcí, kde se lidé hádají, udávají a přou, nic dobrého si nepřejí. Jsou obce, kde chybí voda i kanalizace, kde nema-

jí školy ani školky, nemají obchod, poštu, lékaře... A to my všechno máme! Nadto ve skvělé kvalitě! Stojí nás hodně sil si to udržet. K tomu máme ještě jedno velké rodinné stříbro – susedské vztahy. Přátelské susedské vztahy, dlužno dodat. A ty jsou opravdu důležité – pomáhají nám překonat nesnáze, najít pomoc v době nouze, ale i se společně radovat z úspěchů. A nejen já, ale i všichni ostatní zastupitelé si toho nesmírně vážíme. Máme úžasné susedky a susedy. My všichni se vlastně tak nějak vzájemně máme. My se tedy vlastně fakt MÁME...máme se navzájem, a navíc dobře, a to je pro život neuvěřitelné bohatství. A když si zameteme před tímhle naším společným prahem, tak ten rok 2023 se nám ale extra povedl!

Původně jsem chtěla psát o financování obce. Jenže jak bylo rozsvěcení vánočního stromu, tak na nás všechny padl adventní pyl, a mně najednou přišlo (teda najednou při pečení lineckého), že tím bych akorát v tak krásné době všechny týrala. Nicméně já se nezapřu a musím vám ve vsí pokoře alespoň něco doporučit - kdybyste se nudili během vánočních svátků a při přetloutání sladkých a slaných chutí kvalitními nápoji všeho druhu, při přípravě na hubnutí a drastické diety s cílem dostat se do plavek a do extra formy, která se bude rovnat formě o 100 % lepší než před 20 lety, a při vymýšlení dalších předsevzetí, která odstartují od 02. 01. 2024 (dřív to stejně nemá smysl, že? No možná až od Tří králů, to jídlo se prostě dojíst musí), určitě všem věkovým kategoriím doporučuji se podívat na nepindej.cz nebo Dávej kyber (stačí názvy zadat do jakéhokoliv prohlížeče) a zkusit si testy jen tak pro zábavu. I to je určitý druh obrany proti tomu šmejdivství, které na nás vykukuje všude možně – kdo ví a umí, nenechá se tak snadno nachytat ani oklamat.

Tak mějte krásné a požehnané vánoční svátky, ať Vás žlučníčky nezlobí, rodiny se v míru setkají, dárečky všem radost udělají a stromečky ani věnce ať nehoří.

Těšíme se na společná setkání ve čtyřkovém roce ve zdraví a dobré náladě!

Alena Klimt a spol.

zámek Loučeň

Příběh vánočního stroměčku

Na Loučeň se vrací návštěvníci v době adventu pravidelně. Letos na loučeňském zámku otvíráme náš Příběh vánočního stroměčku už po šesté. A jako každý rok uvidíte v každé komnatě úplně jiný stromček a i letos u každého uslyšíte zcela jiný, nový příběh. Letošním tématem je VÁNOČNÍ ABECEDA.

Návštěvníci procházejí jednotlivými místnostmi, které následují za sebou, jako po písmenech abecedy. V každé komnatě uslyší zajímavé vyprávění tematicky spojené s Vánoce. Uvidí například stromček Cukrátkový, Elfovský, Hvězdný, Jelínkový, Ranní, Medvídkový nebo Tříkrálový a určitě se dozvědí něco zajímavého, co dosud neznali. Celkem dvacet stroměčků a tisíce vánočních ozdob. Na jeden z nich velmi originální ozdoby vlastnoručně vyrobili žáci zdejší loučeňské základní školy spolu se svými pedagogy. Jejich ozdoby se krásně vyjímají na vysoké borovici lesní.

Zájemci mohou zajít i do tvořivé dílničky a omalovat si podle vlastního vkusu foukané ozdoby ze sklárny Koulier. A pokud se zapojí celá rodina, může si každý odvézt na Vánoce svoji vlastní kolekci ozdob," dodává Kateřina Šrámková, majitelka loučeňského zámku.

Letos je poprvé v zámeckém parku otevřen i světelný park s kilometry světelných řetězů a dekorací. Světelné parky se díky energeticky úsporným technologiím stávají oblíbeným zážitkem pro malé i velké. Procházka slavnostně rozsvíceným parkem je nenáročná a přístupná i pro návštěvníky s kočárky.

Na Příběh vánočního stroměčku jsou postupně zvány všechny třídy ločeňské základní i mateřské školy. Děti i pedagogové mají na tyto prohlídky vstup zdarma. Majitelka zámku Ing. Kateřina Šrámková zve rovněž všechny obyvatele seniorního věku z našeho městyse na mimořádnou bezplatnou prohlídku, která je plánovaná na středu **3. ledna 2024 v 16 hodin**. Zájemci si mohou volnou vstupenku rezervovat už nyní na Obecním úřadu nebo na zámeckém infocentru.

Jubilanti

V lednu oslaví své narozeniny

Anna Novotná z Loučeně
Marie Hanková z Loučeně
Jan Polák z Loučeně
Petr Příbyl z Loučeně
Blažena Kovalská z Patřína
Dagmar Vojtěchová z Patřína

v únoru

Libuše Včelková z Patřína
František Černý z Patřína
František Hájek z Patřína
Olga Borecká z Patřína

a v březnu

Zdeňka Krausová z Loučeně
Jana Mrňavá z Loučeně
Vladimír Volf z Loučeně
Jarmila Rulíková z Loučeně
Miloš Váša z Patřína

**Všem jubilantům přejeme pevné zdraví
a další klidná a spokojená léta.**

Na stránkách Občasníku je možné za mírný poplatek uveřejňovat i inzeráty nebo reklamu na nabízené služby.

Pište nám na adresu redakceobcasnik@post.cz

Cena za inzerci

v černobílém provedení:

1/16 strany	A4:	60 Kč
1/8 strany	A4:	120 Kč
1/4 strany	A4:	180 Kč
1/2 strany	A4:	340 Kč
Celá strana	A4:	500 Kč

U barevného tisku
bude účtován příplatek 10 %.

Místní poplatky na rok 2024

Likvidace komunálního odpadu – popelnice 900,- Kč

Poplatník přihlášený k T. P., který dosáhne v roce 2024 věku 80 let a víc hradí poplatek ve výši 500,-Kč

Splatný do konce února 2024, za každou osobu přihlášenou k trvalému pobytu, nebo osobu, která vlastní rekreační nemovitost v katastru obce a není zde hlášena k TP. Od 1.3.2024 bude platit nová svozová známka.

Poplatek za psa 100,- Kč

Splatný do konce února 2024.

Poplatek za každého dalšího psa 200,- Kč

Poplatek za psa platí držitel psa přihlášený v katastru obce k trvalému pobytu.

Pozor změna čísla účtu!! 190213815/0300

Loučeň	VS	101 xxx (xxx = číslo popisné)
Patřín	VS	102 xxx (xxx = číslo popisné)
Studce	VS	103 xxx (xxx = číslo popisné)
Studečky	VS	104 xxx (xxx = číslo popisné)
Chaty	VS	105 xxx (xxx = číslo evidenční)

Např. Loučeň č. p. 97 = **VS 101 97** + prosíme připojit jméno plátce

**Nevyvezené popelnice, výměna popelnice – 606 685 921
nebo 724 832 377**

Oprava kanalizace – 604 610 567

Sběrné místo „U Štajnerů“ je otevřeno každou sobotu od 10:00 do 11:30 hodin.

Sběrné místo za hřbitovem pro ukládání bioodpadu je otevřeno v sezoně duben – listopad, každou neděli od 10:00 do 11:30 hodin.

